

Det skal ikke være dyrere at være syg

Af Signe Hasseriis, socialfaglig chefrådgiver i Diabetesforeningen

Debatten om den kommende revision af Serviceloven foregår på en uskøn baggrund af kommunale økonomiforhandlinger. Det giver grund til bekymring, mener Signe Hasseriis, socialfaglig chefrådgiver i Diabetesforeningen.

Det er dyrt at være kronisk syg i Danmark. Det er et faktum, som vi møder alt for ofte i Diabetesforeningens rådgivning. Vi har i Danmark et princip om solidaritet, så medborgere med kroniske sygdomme som diabetes kompenseres for udgifter til for eksempel medicin og hjælpemidler. Det fremgår af Serviceloven, hvis voksenbestemmelser forventes revideret efter sommerferien.

Ifølge Kommunernes Landsforening er beløbet, der bruges på at kompensere voksne kronisk syge eller handicappede for eksempelvis merudgifter, hjælpemidler og andet, stort og stigende i en grad, der belaster de kommunale budgetter. Urimeligt, må man forstå på KL.

Danske Handicaporganisationer fremfører modsat, at udgifterne til området har været faldende, mens eksperter fastslår, at udgifterne er for svære at gøre retvisende op.

Anledning til bekymring

Samtidig udviser social- og indenrigsminister Karen Ellemann (V) forståelse for, at kommunale budgetter kan få betydning for den konkrete støtte, som borgere kan få i henhold til Serviceloven. Den opsigtsvækkende udmelding fra ministeren faldt på et samråd 28. april. Her forklarede ministeren, hvorfor der har været et fald i kommunale udbetalinger af merudgiftsydelse til familier med handicappede børn. Ifølge talepapiret sagde hun følgende:

"Og i en tid hvor der ikke er ubegrænsede midler til rådighed – heller ikke i kommunerne – må man nok se i øjnene, at kommunerne i nogle sager ændrer deres vurderinger i skærpente retning. Og det gælder – tror jeg – både vurderingen af, om familierne har merudgifter, der overstiger lovens minimumsbeløb på 4.656 kr. om året, og vurderingen af størrelsen på de enkelte merudgiftsposter, der indgår i den samlede bevilling til den enkelte familie. Dette, vurderer jeg, er i hvert fald en del af forklaringen på faldet både i udgifterne til merudgiftsydelsen samlet set, faldet i antallet af modtagere og faldet i gennemsnitsudgiften pr. modtager."

Ministerens udtalelser drejer sig her om støtte til familier med handicappede børn, mens den kommende revision af Serviceloven drejer sig om voksenbestemmelserne. Når det alligevel er relevant at drage det frem, er det fordi ministeren med sin argumentation tilsyneladende generelt udfordrer det gældende princip om saglig forvaltning.

Det giver anledning til bekymring for den kommende revision af Serviceloven, fordi det i øjeblikket klart er i strid med loven (for en kommune) at give en borger afslag på en social ydelse, som vedkommende er berettiget til efter Serviceloven, med begrundelsen "kommunekassen er tom".

Er bedst også billigst?

Legitimerer ministeren kommunernes beskæring af ydelser til kronisk syge med henvisning til "tomme kommunekasser", tilsidesættes Servicelovens krav om en konkret og individuel vurdering af borgerens behov til fordel for et snævert kommuneøkonomisk hensyn.

Det er efter Diabetesforeningens vurdering stærkt bekymrende for den enkeltes retssikkerhed og for

muligheden for at få den nødvendige kompensati-
on for de udgifter, en kronisk sygdom som diabe-
tes medfører.

Føringes muligheden for kompensation i en
kommende revision af Serviceloven, så bliver det
dyrere at være syg eller handicappet og dermed
øges uligheden.

Det skal understreges, at Diabetesforeningen ikke
mener, at prisen på eksempelvis et hjælpemiddel i
sig selv er et usagligt parameter at inddrage i
vurderingen. Men faktorernes orden i "bedst og
billigst", som det hedder i hjælpemiddelbekend-
gørelsens § 3, er ikke ligegyldig. Rækkefølgen
betyder efter Diabetesforeningens vurdering, at
nyttens af et givent hjælpemiddel skal vurderes,
før prisen tillægges betydning.

Ministerens position sammenholdt med de stærke
kræfter i kommunerne, som allerede før lovrevisi-
onen gør sig store anstrengelser for at stramme
på området, gør det meget relevant at stille
spørgsmålet fra overskriften:

Skal det være dyrere at være syg? Diabetesfor-
eningen mener nej. Hvad mener ministeren?